

## **Wat gaat er gebeuren als Klink zijn zin krijgt met de eigen bijdragen in de GGZ en het stoppen met het PGB?**

Hebben we eindelijk die man in zorg gekregen met schizofrenie zonder ziekte-inzicht, die veel overlast veroorzaakte en een mensonwaardig bestaan leidde omdat hij door zijn stemmen bepaald werd. Niet erg genoeg voor een gedwongen opname besliste de rechter. Dus bemoeizorg. Ja, hij wil wel medicatie proberen maar niet via een instelling want daar is hij eens opgenomen geweest en dat wil hij niet meer. OK, dan via de poli, hij wil wel een behandeling volgen. Dan krijgt hij te horen dat hij wel een eigen bijdrage moet betalen van 175 euro.

Van wie moet dat dan? Van de minister want die vindt dat ergens psychische last van hebben niet genoeg is en dat daar wel financiële last bij kan.

Dat KLINKT toch niet!!

- En denk niet dat deze meneer een uitzondering is. Het grootste deel van de mensen die in de volwassenenzorg behandeling nodig heeft en dat met moeite aanvaardt (door hun aandoening), heeft ook nog eens het minste geld te makken (door hun aandoening).

In de kinder- en jeugdpsychiatrie hebben mensen vaak al een hele lange weg afgelegd met hun kind voordat er therapie aan te pas komt. Als er dan eindelijk een diagnose is, kan er een behandeling volgen. Je hoopt poliklinisch zodat het kind in het gezin kan blijven. Vaak is een van de ouders al minder gaan werken door hun zorgkind, als ze al bij elkaar zijn gebleven in deze moeilijke opvoedklus. En deze mensen moeten dat een forse eigen bijdrage gaan betalen?

Van wie moet dat dan? Van minister Klink want die vindt dat er bij de zorgen om uw kind en alles wat dit mentaal en financieel kost, ook nog wel een eigen bijdrage van 175 euro per maand bij kan.

Dat KLINKT toch niet..... (meneer Klink)?!!

Soms volstaat een poliklinische behandeling niet omdat het kind/jongere overall bij geholpen moet worden door zijn/haar aandoening van ADHD, stemmingsproblemen, ASS of dit in combinatie met ernstige gedragsproblemen waar iedereen uit het gezin nog mee moet leren omgaan. Dan worden ouders gewezen op de mogelijkheid een PGB aan te vragen om enkele uurtjes zorg over te laten nemen door een gespecialiseerde oppas of door een zorgboerderij. Als ouderbegeleider weet ik uit jarenlange ervaring dat die hulp zowel het kind (of de jongere) helpt als ook het gezin doordat ze dan eens toekomen aan aandacht voor hun andere kinderen of zichzelf. Het is echt vaak net het steuntje wat nodig is om de moed niet op te geven en het thuis verder te proberen. Dat is gunstig voor de zorgkosten maar vooral ook voor het kind/jongere zelf. Maar vanaf nu zeggen we dus dat er geen PGB meer aangevraagd kan worden, je mag wel op de wachtlijst voor een half jaar of zoiets. Wie verzint nu weer zoiets? De minister, het geld is op zegt hij, dus geen PGB's meer. En dat moet je dan uitleggen aan gezinnen die ook niet om een familielid met psychiatrische problemen hebben gevraagd maar hun stinkende best doen met elkaar. In Nederland is het potje op om zulke gezinnen te helpen. Dat KLINKT toch niet....?!!

Soms is tijdelijke opname toch nodig, bij ons maximaal 8 maanden. Al voor we echt weten wat het kind mankeert en nodig heeft, hebben we het met ouders al over wat er moet/ kan na de opname. Na 8 maanden lukt het maar zelden om aansluitend een behandelplek te hebben als dat nodig is. Dus naar huis met een pakket aan maatregelen om het te redden dan. En ja hoor, de behandeling is te kort geweest om een en ander te laten bekliven dus is een

poliklinische behandeling in de tweede lijn heel gewenst; en daar is weer de eigen bijdrage.

Van wie? Van de minister want die vindt dat u naast al het vrij nemen en heen en weer rijden voor de therapie van uw kind, naast het investeren in speciale clubjes en extra zorg voor uw andere kinderen die er al zo onder te lijden hebben, best (weer) 175 euro kunt betalen als eigen bijdrage. Dat KLINKT toch niet...??!!

En geld is er weer wel voor het tijdrovende en geld- en energieverblindende indicatieorgaan dat moet bepalen of de zorg rechtmatig wordt aangevraagd. Alsof je dat voor je lol doet en alsof de hulpverleners die al met het gezin of de persoon met een psychiatrische problematiek werken, niet het beste met hen kunnen bekijken. Dat zou veel bureaucratie en geld schelen.

Welvaarts crisis; broekriem aanhalen maar hoe bedenk je 't dat dat moet door diegenen die het qua welzijn al niet zo breed hebben en door de omstandigheden toch vaak al minder ruim in het geld zitten.

Als er bijgedragen zou moeten worden dan voor het welzijn graag en misschien moeten we dan een eigen bijdrage vragen van diegenen die zo gelukkig zijn dat ze geen zorggeld hoeven te gebruiken. Dat is solidariteit....

KLINKT dat niet veel beter!!!?????

Ellen Westendorp  
namens Zorg Geen Markt / GGZ